

Canvi d'escenari

Consell de redacció:

Margarida Castañer, Meius Ferrés, Xavier Mas, Xavier Planagumà, Josep M. Reixach, Jordi Rovira, Albert Rubirola, Xavier Ruscalleda, Rosa Sans, Ricard Sargatal, Jordi Serrat.

Edició: Associació L'Au cal.ligràfica

Disseny: Kim Domene

Maquetació: Teia Boada

Fotografia: Elies Plana

Impressió: Impremta Aubert

Col.laboradors:

OPINIÓ:

Albert Bramon, Joan Capdevila, Juli Clavijo, Antoni Mayans, Jordi Pujula, Àngel Parada, Esteve Corominas, Miquel Macias, Pere Masmitjà, Domènec Moli, Lluís Sacrest, Joan Serra.

TEATRE:

Francesc Pereira, Pep Fargas, Tena Busquets

MÚSICA:

Pep Coll, Carles Fontfreda.

ART:

Gabriel Alcalde, Pin Ferrés, Carme Ortiz, Jordi Rovira, Albert Ruscalleda, Joan Vilallonga, Sigrid Werning.

CINEMA:

Carles Batlle, Miquel Barti, Imma Merino, Manel Mitjà, Àngel Quintana.

LITERATURA:

Concepció Batallé, Pedro Carrizosa, Margarida Casacuberta, M. A. Gardella, Natàlia Molero, Dolors Rovira.

CIÈNCIA:

Emili Bassols, Jordi Canal, Francesc Canalies, Josep Codony, Josep Guix, Joan Nogué.

Dipòsit legal: GI-801/95

8

DESEMBRE

1 9 9 5

ot i que sabem que les enquestes fallen, la majoria de lectures que corren aquests dies es fan en relació a allò que les enquestes preveïen. Fariem la mateixa valoració si les enquestes s'haguessin acostat més a la realitat? Les derrotes objectives -**CiU, PSC**- serien més grosses o més petites? La puja del **PP**, seria tan cridanera? I què dirien **ERC** i **IC** si no poguessin manifestar que s'han mantingut dintre dels marges previstos? A l'hora de les conclusions som presoners de les enquestes.

La gran notícia és la derrota relativa del partit al govern. Les conseqüències ja s'han començat a veure - i de quina manera! Qualitativament, és una derrota important. És la fi de la prepotència i la sobergueria convergent que no han fet cap bé al país. Fins ara **CiU** era jutge i part. Això s'ha acabat. El domini polític i social que aquest darrers anys ha tingut la coalició **CiU** s'ha fonamentat en el control del Parlament i de les institucions que aquest fiscalitza - una de molt important i pilar del poder convergent : la Corporació Catalana de Radiotelevisió-. Que tot això s'hagi acabat, a més d'una bona notícia, és un fet de primer ordre que en un futur immediat marcarà per bé la política catalana.

La indefugible valoració del resultat del **PP**, cal fer-la sota dues perspectives complementàries. D'una banda, no es pot obviar la irrupció d'una massa de vot espanyol i el que això significa: malgrat tot, hi ha encara gent no integrada al país. De l'altra, la necessitat de no inflar aquesta realitat i de no donar al **PP** una victòria moral que no ha tingut. La majoria de la gent, -el 86%-, continua dintre el consens sociocultural.

Més difícil és la valoració del resultat de l'esquerra. Per parts i en conjunt. **Esquerra Republicana**, sense fer un mal resultat, ha de reflexionar sobre on porta fer un discurs principalment independentista. Els problemes d'aquest discurs ja s'han posat de relleu amb el pacte per la mesa del Parlament. **Iniciativa** s'ha de preguntar per què sempre fa el seu pitjor resultat a les eleccions al parlament de Catalunya; els hereus del **PSUC** han de tenir por de dir segons què?

Acabada la supremacia convergent, un dels temes que queden sobre la taula, és que l'esquerra té l'obligació moral d'intentar governar la pròxima legislatura. No hi ha excuses que valguin, a les pròximes eleccions cal anar a totes. En aquest sentit, el paper del **PSC** és crucial. Sense el **PSC** això és impossible. En aquest moment però semblen estar més embolicats que mai. En aquestes eleccions hem vist com el discurs més decididament catalanista que han fet els socialistes des de fa molt temps, els ha salvat del desastre anunciat. Alguna reacció hauria de provocar. En conjunt, l'esquerra hauria de debatre sense prejudicis, si és possible col.laborar i de quina manera, si hi ha una estratègia de conjunt a seguir o si la inevitable competència entre partits la fa impossible. El país necessita una opció d'esquerres, inequívocament catalanista i amb possibilitats de governar.